

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac
a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul
Străisteanu Doina Ioana în numele inculpatei Jalilati Zeinab, prin care se solicită
casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017,
în cauza penală în privința lui

Jalilati Zeinab XXXXX,

*născută la XXXXX, originară din or. XXXXX, XXXXX, domiciliată
în mun. XXXXXXX, bd. XXXXXXX, nr. XX, ap. XX,*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 12.12.2016 - până la 06.02.2017; (instanța de fond);

*2. de la 24.06.2017 - până la 05.07.2017; de la 23.10.2017- până la
07.12.2017 (instanța de apel);*

*3. de la 31.07.2017- până la 17.10.2017; de la 16.02.2018 – până la
29.05.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal
executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 februarie 2017,
examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, procesul penal
procesul penal în privința lui Jalilati Zeinab în baza art. 279² alin. (3) lit. a) Cod
penal, a fost încetat cu liberarea de răspundere penală. În conformitate cu
prevederile art. 55 Cod penal, Jalilati Zeinab a fost atrasă la răspundere
contravențională, cu aplicarea amenzii în mărime de 150 unități convenționale,
echivalentul a 3000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Jalilati Zeinab
în perioada anilor 2013-2016, a fondat și a administrat în cadrul platformei de
socializare www.facebuc.com, pagina virtuală specializată cu denumirea „Free
Syria” prin intermediul căreia a plasat în rețeaua globală Internet, mesaje scrise și
foto cu caracter de propagandă a organizațiilor teroriste, imagini ai combatanților
organizațiilor teroriste cu arme în mână afișând simboluri și gesturi specifice
acestor organizații, inclusiv a realizat o serie de postări prin care justifică acțiunile
de martiraj în numele Jihadului, utilizând imagini simbolice cu luptători din cadrul

așa numitelor batalioane de șahizi, cu instigarea de aderare la activitățile organizațiilor teroriste.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, dispunerea suspendării pe un termen de probă de 1 an.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că, deși probele prezentate de acuzare au fost corect apreciate, însă pedeapsa stabilită de instanța de judecată este inechitabilă și nu contribuie la realizarea scopului pedepsei penale. La stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise precum și de prejudiciul cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală în situația în care în lume practic zilnic au loc atacuri teroriste.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 apelul declarat de acuzatorul de stat a fost respins ca fiind declarat peste termen.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, potrivit recipisei acuzatorul de stat a primit copia sentinței motivate la 06.02.2017, astfel că termenul de declarare a apelului s-a epuizat la 21.01.2017, iar apelul a fost declarat de procuror la 22.02.2017, adică după epuizarea termenului de apel prevăzut la art. 402 Cod de procedură penală.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată, indicând că concluzia referitor la tardivitatea apelului este eronată deoarece termenul de declarare a apelului a expirat la data de 22.02.2017, adică în ziua în care a fost depusă cererea de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017 recursul declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În decizia adoptată instanța de recurs a statuat, că instanța de apel neîntemeiat a respins apelul acuzatorului de stat ca fiind depus peste termen, deoarece reieșind din faptul că sentința a fost pronunțată la 06.02.2016, termenul de declarare a apelului a expirat la 22.02.2017, adică ziua în care apelantul a depus cererea.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Jalilati Zeinab, recunoscută vinovată de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 279² alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul pedagogiei pe un termen de 2 ani.

În baza art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de probațiune de 2 ani.

9. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de judecată a relevat, că deși instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauze, iar acțiunile inculpatei corect au fost încadrate în baza art. 279² alin. (3) lit. a) Cod penal, la stabilirea pedepsei lui Jalilati Zeinab, nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și de faptul că pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopul legii și pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a relevat că prevederile art. 55 Cod penal, nu pot fi aplicate inculpatei, deoarece, deși prin infracțiunea comisă nu s-a constatat cert cauzarea unui anumit prejudiciu, însă activitatea inculpatei a durat o perioadă de 3 ani, activitate manifestată prin instigarea la terorism, acțiuni ce au atentat la ordinea de drept atât în plan național.

În consecință instanța de apel a reținut că în privința inculpatei urmează a fi aplicată pedeapsa închisorii cu dispunerea suspendării executării acesteia pe un termen de probațiune.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele inculpatei, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele argumente:

- instanța de apel eronat a calificat acțiunile lui Jalilati Zeinab ca fiind infracțiune;

- probele prezentate de acuzare nu confirmă sistematicitatea și continuitatea publicării de către inculpată a postărilor pe pagina creată „Free Syria” pe o perioadă de 3 ani, după cum eronat este indicat în textul deciziei contestate;

- inculpata a publicat postările indicate în actul de învinuire în anul 2013, iar acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar confirma că aceasta ar mai fi publicat postări cu conținut similar în 2014, 2015, 2016 pe pagina WEB „Free Syria” după cum a fost indicat în actul de învinuire și în decizia instanței de apel;

- 4 postări din cele 5 incluse în actul de învinuire au dată și sursă f.d.38- postarea pe „Free Syria” din 14.09.2013, f.d.39- postarea pe „Free Syria” din

10.03.2013; f.d.40 - postarea pe „Free Syria” din 15.06.2013; f.d.42- postarea pe „Free Syria” din 12.04.2013, pe când postarea inclusă în rechizitoriu la f.d.41 nu are nici o informație de identificare a sursei de proveniență, nici date despre autor și nici data când a fost postată, prin urmare aceasta nu are nici o legătură cu Jalilati Zeinab;

- ultima postare pe pagina creată de către Jalilati Zeinab a avut loc la 14.09.2013, când inculpata avea vârsta de 15 ani, astfel că în conformitate cu prevederile art. 21 Cod penal, aceasta nici nu era subiect al infracțiunii incriminate;

- probe care ar confirma învinuirea înaintată „în perioada 2013-2016 a publicat o serie de postări prin care justifică acțiunile de martiraj în numele Jihadului cu instigarea la aderare la activităților organizațiilor teroriste” de către acuzare nu au fost prezentate, aceste afirmații fiind doar presupuneri, or nici una din aceste postări nu a fost tradusă în limba română și nici nu a fost supusă unei aprecieri filologic lingvistice;

- nici unul din textele care însoțesc imaginile postate de inculpată la vârsta de doar 14-15 ani nu este instigator, acestea sunt doar imagini preluate din internet de o minoră emoționată de decesul surorii sale;

- la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o informație despre numărul abonaților la pagina „Free Syria”, numărul simpatizanților, nici umărul distribuirii celor 4 postări publicate de inculpată, precum și nu există nici o informație referitoare la careva comentarii la aceste postări;

- acțiunile inculpatei au durat din ziua primei postări 10.03.2013 până la 14.09.2013 când a fost publicată ultima postare, prin urmare data de 14.09.2013 este momentul în care infracțiunea a fost consumată;

- decizia instanței de apel conține insinuări și presupuneri preluate din actul de învinuire și din cererea de apel declarată de acuzatorul de stat, care la rândul său a făcut o investigație unilaterală și superficială, faptul dat a stat la baza stabilirii unei pedepse extrem de dure unei tinere care și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, fapt care constituie o încălcare a art. 6 §1 CEDO.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel este echitabilă și proporțională faptei comise la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 7,61,75,76,77 Cod penal.

12. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele

invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil.

Potrivit art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului, autorul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6), 12) și 15) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Analizând argumentele expuse în recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul constată că recurentul nu și-a motivat solicitările prin prisma temeiurilor de casare invocate, exprimându-și de fapt dezacordul cu condamnarea inculpatei invocând că acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, deoarece la momentul comiterii faptei inculpata nu era subiect al infracțiunii incriminate.

La acest capitol Colegiul reține, că în cadrul cercetării judecătorești inculpata a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar sentința de condamnare nu a fost contestată nici de Jalilati Z. și nici de avocatul acesteia, prin urmare aceștia au fost de acord cu circumstanțele de fapt stabilite precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei.

Totodată Colegiul reține că sentința a fost contestată cu apel doar de procuror care și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa stabilită, prin urmare chestiunea privind vinovăția inculpatei nu a fost subiect de discuție în cadrul instanței de apel.

Sub acest aspect instanța de recurs relevă că, potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul

poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Reieșind din prevederile normei penale sus menționate rezultă că, inculpata și avocatul acesteia pot contesta decizia numai în partea pedepsei mai aspre stabilite de către instanța de apel, or argumentele invocate de apărare privind lipsa elementelor infracțiunii nu au fost obiect de discuție în cadrul instanței de apel, fapt care limitează instanța de recurs ordinar de a verifica legalitatea hotărârii referitor la fondul cauzei.

În continuare Colegiul lărgit relevă că solicitările recurente referitor la menținerea sentinței prin care procesul penal în privința lui Jalilati Z. a fost încetat în temeiul art. 55 Cod penal cu atragerea inculpatei la răspundere contravențională, urmează a fi respinse ca neîntemeiate din următoarele considerente.

Instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal menționează, că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă –amendă, pînă la cea mai aspră –detențiune pe viață.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, Codul penal prevede și liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională (art. 55 Cod penal), care poate fi aplicată doar în cazul cînd instanța de judecată constată

că în cauză sunt întrunite condițiile obligatorii prescrise de această normă și anume: a) infracțiunea săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave; b) să fie săvârșită pentru prima oară; c) să-și recunoască integral vina; d) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune; e) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că, prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată, or, alin.(1) stipulează că, în cazul când sunt stabilite condițiile menționate supra, instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de judecată, în persoana judecătorului, care ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și în baza propriei convingeri, trase conform prevederilor art. 55, dar și art.75 Cod penal.

Astfel, în situația când instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art.55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia persoana se condamnă.

În speța discutată, instanța de apel corect a conchis că în speță nu este temei de aplicare a art.55 Cod penal în privința inculpatei.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 10 al prezentei decizii, prin care se susține posibilitatea aplicării în privința lui Jalilati Z. a prevederilor art. 55 Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 9.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal și atragerea inculpatei Jalilati Z. la răspundere contravențională, este o sancțiune prea blândă și prin ea nu se pot atinge scopurile pedepsei penale.

Totodată, Colegiul penal constată că categoria și mărimea pedepsei stabilită inculpatei se include în limitele sancțiunii prevăzute de norma incriminată.

La fel, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel a individualizat în mod echitabil pedeapsa, cu reținerea tuturor circumstanțelor atenuante și agravante, dar și cu luarea în considerare a gravității faptei comise, personalitatea inculpatei și valorile sociale și morale care au fost lezate prin fapta

imputată, precum și a faptului că cauza a fost judecată în procedura revăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (vîrsta tînă, căința sinceră și recunoașterea vinei) au fost reținute de instanța de apel ca atenuante, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatei mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnată precum și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei stabilite pe un termen de probațiune.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, de aceea recursul ordinar declarat de către avocatul Străisteanu D.I. în numele inculpatei Jalilati Z. urmează a fi respins ca inadmisibil.

12. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele inculpatei Jalilati Zeinab, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Jalilati Zeinab*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 28 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac